

PAROCHIEBLAD H. ANDREAS

JANUARI - FEBRUARI 2021

Gezegend Nieuwjaar! Veel heil en zegen wensen we elkaar.

Zegenen, goede woorden tot elkaar zeggen. Gemakkelijk, maar toch...

Zegenen, elkaar tot zegen zijn, elkaar Gods zegen toewensen.

Zegenen, niet zomaar even, maar als het ware je eigen wezen uitdelen aan een ander, je schenkt jezelf weg met je hele hebben en houden. Tot geluk van de ander.

Wat een zegen als jou het komende jaar de zegen ten deel mag vallen van een hand op de schouder, van een hart onder de riem.

Wat een zegen, als je iemand mag ontmoeten, die warmte uitstraalt.

Wat een zegen, als iemand jou ziet, als jij iemand wat aandacht schenkt.

Wat een zegen, dat gebaar van meeleven of vergeving, dat knipoogje of die stille groet, van jou, voor jou.

Een gezegend Nieuwjaar!

Dat wenst u het parochiebestuur en pastoraal team

Nieuwjaarswens

Het nieuwe jaar is oud begonnen. De afgelopen tien maanden heeft corona ons leven beheerst. De een had er meer last van dan de ander. Er zijn mensen aan overleden. Menigeen moet iemand missen die zonder corona nog zou hebben geleefd. Velen met een eigen zaak weten niet hoe ze de eindjes aan elkaar moeten knopen en staan voor een financiële afgrond. Sociale contacten werden rigoureuus gekapt. Scholen gesloten. Thuiswerken. We kennen het rijtje inmiddels wel. Halverwege het voorbije jaar hoorde je nog wel eens dat het ook zijn voordelen had: er was meer rust, meer stilte, minder vliegtuigen in de lucht, minder verkeer op de weg, minder CO₂-uitstoot, het voortdurende gekakker van hot naar her was even tot stilstand gekomen. Zulke geluiden, valt me op, hoor je de laatste tijd niet meer. Veel mensen zijn moe geworden, moe van corona. We willen er met zijn allen zo snel mogelijk vanaf.

En wie weet gaat het lukken! Alle hoop is op de ontwikkelde vaccins gesteld. Steeds meer mensen willen zich laten inenten, zo blijkt uit enquêtes. Dat is goed nieuws. Hoe meer mensen mee doen, des te sneller helpen we het virus de wereld uit. Solidariteit is een machtig wapen! Maar we moeten ons ook niet wiegen in valse zekerheid. Corona heeft ons hardhandig duidelijk gemaakt dat we niet alles in de hand hebben, om het maar zachtjes te zeggen. Het zou jammer zijn deze les weer snel te vergeten en over te gaan tot de orde van de dag.

Wat zal het nieuwe jaar ons brengen? We weten het niet.

Ja, het wordt een jaar vol onzekerheden. Als je tegen mensen zegt dat je er toch niet helemaal gerust op bent, krijg je vaak als antwoord: 'je moet vertrouwen hebben'. Maar vertrouwen is geen kalmeringsmiddel waarmee we ons gerust kunnen stellen. Waarmee we onze angst en onzekerheid kunnen bezweren en wegtoveren en doen alsof er geen reden voor is. Een onzekere wereld onder ogen zien, en toch vertrouwen bewaren; en des te meer vertrouwen, naarmate je er minder gerust op bent; een vertrouwen dat niet afhangt van hoe het er buiten in de wereld uitziet; vertrouwen dat uit andere bronnen put dan wat we om ons heen zien gebeuren, zulk vertrouwen hebben wij nodig dit jaar, en dat vertrouwen wens ik iedereen toe.

Rob Pauls

Oecumenische viering zondag 24 januari

Zoals elk jaar is er in de Week van Gebed voor eenheid in januari weer een oecumenische viering samen met onze vrienden van de PKN Parkstadgemeente. De viering wordt gehouden op **zondag 24 januari**. Er is gekozen voor twee gezamenlijk voorbereide en zo goed als identieke vieringen op zondagochtend, om 10.00 uur in de Pelgrimskerk in Brunssum en om 10.30 uur in de Andreaskerk. Dominee Joachim Stegink houdt dan de preek in de Andreaskerk, pater Geert Bles in de Pelgrimskerk.

'Fratelli e sorelle' viering Raad van Kerken Parkstad

21 januari 19.00 uur, Sint-Laurentiuskerk, Voerendaal

De Raad van Kerken Parkstad nodigt u uit voor een samenzijn met als thema de encycliek *Fratelli tutti*. We beginnen met een korte dienst waarin pastoor Harrie Brouwers zal voorgaan. Hierna zal hij *Fratelli tutti* nader toelichten. Daarna is er gelegenheid voor discussie en nadenken over hoe wij nader kunnen samenwerken, om de suggesties die onze paus aandraagt, concreet gestalte te kunnen geven in onze directe omgeving.

Graag vooraf aanmelden: mj.cuvelier@home.nl of 06-30383700.

Twee nieuwe leden van de liturgiegroep stellen zich voor

Mijn naam is Harrie Renckens

Veel vaste bezoekers van vieringen in de Andreaskerk zullen mij de laatste maanden wel eens hebben opgemerkt: een nieuw gezicht bij het altaar in de Andreaskerk. Ik vind het daarom passend om me even kort voor te stellen. Mijn naam weet u al en mijn leeftijd is 70 jaar. Met echtgenote Zosia en jongste dochter Karolina woon ik aan de Sikkelfhof, dicht bij de Andreaskerk. Onze oudste dochter Martyna is enkele jaren geleden uitgevlogen en woont nu in Bladel. Sinds 1 juli 2020 ben ik gepensioneerd diaken en sinds 1 juli 2015 gepensioneerd docent wiskunde van het Grotius College. Nadat ik al enkele keren in de Andreaskerk vieringen op verzoek van de liturgiegroep heb mogen verzorgen, ben ik na mijn afscheid in de Annaparochie gevraagd om in de toekomst regelmatig vieringen mee te helpen voorbereiden en uit te voeren in de Andreasparochie. Ook werd ik weer lid van de groep parochianen die het parochieblad in de parochie rondbrengen. Van de meditatiegroep, waarvan de leden

wekelijks bij elkaar komen, ben ik tenslotte ook deel gaan uitmaken. Tot nu toe bezorgen die activiteiten mij veel voldoening. Ik wil vooral actief lid zijn van de Andreasgemeenschap. Ik hoop de Andreas-parochiegemeenschap nog lange tijd te kunnen dienen want daarvoor ben ik diaken geworden en in 2008 door mgr. Wiertz gewijd.

Mijn naam is Joke Gehlen-Springorum

Sinds anderhalf jaar woon ik op Parc Imsterrade en voel ik mij aangetrokken tot de Andreasparochie. In mijn vorige woonplaats Wijndersrade was ik lid van een hechte liturgiegroep o.l.v. pastor Lei Hausmanns. Daarom wil ik ook graag lid zijn van de liturgiegroep van de Andreasparochie. Het voelt hier als thuishomen.

Wat mij aanspreekt in de Andreasparochie is de hechte gemeenschap en de persoonlijke vrijheid. Ik heb niets met dogma's maar ben al mijn leven lang een god-zoeker. Daarbij word ik gesteund door mijn bijbelclubje, ooit ontstaan vanuit de 'Bijbelmarathon'. En niet te vergeten door het maken van een overweging. Dan moet ik diep op de tekst ingaan en dat verrijkt mijn geloof.

Privé: ik ben geboren in Castricum, heb in Nijmegen klassieke talen gestudeerd en ben door mijn huwelijk in Limburg terechtgekomen. Ik ben getrouwd met Karel en wij zijn gezegend met twee zonen en zes kleinzonen.

Ik heb vijfentwintig jaar les gegeven op gymnasium Rolduc (bestaat niet meer), daarna heb ik vijfentwintig jaar vertaald voor het Augustijns Instituut in Eindhoven (bestaat ook niet meer). Mijn Augustinus-ervaring deel ik momenteel met een groepje geïnteresseerden.

Sint Augustinus: een bevlogen predikant

Sint Augustinus was niet alleen Kerkvader en een groot geleerde maar ook een geliefd predikant. Er zijn 600 preken van hem bewaard gebleven, die onlangs allemaal zijn vertaald. Geïnteresseerden kunnen deze preken samen lezen en bestuderen o.l.v. vertaalster Joke Gehlen-Springorum.

De tweede bijeenkomst is 24 februari om 10.00 en 14.00 uur in de Andreaskerk. Aanmelden is noodzakelijk. Dat kan bij Marcel Mollink, telefonisch (045-574 03 78) of per e-mail (butterflymarcel@hotmail.com).

"We moeten ons steeds opnieuw afvragen: stelt de activiteit die we voorstellen de meest ten achtergestelden in staat uit hun situatie te komen en zelf bewerkers te worden van de Rechten van de Mens?"

Joseph Wresinski (1917-1988), grondlegger internationale beweging ATD Vierde Wereld

Een nieuw jaar staat voor de deur, maar begint het nieuwe jaar eigenlijk wel nu? Zolang we nog in de ban zijn van corona, ondanks de nu op gang komende vaccinatie, voelen we ons beperkt in ons doen en laten, we voelen ons beperkt in onze voornemens, dromen en hoop voor verandering ten positieve. Verandering waar mensen die in armoede leven, de meest achtergestelden, telkens weer op hopen en voor vechten.

Kunnen we van 2021 een jaar maken waarin we de mens centraal kunnen stellen, waar saamhorigheid, solidariteit, duurzaamheid en eerlijk delen de norm worden? Een jaar waar we omzien naar en werkelijk aandacht hebben voor elkaar? Waar we leren omdenken, waar we van zelfredzaamheid samenredzaamheid maken, van eigen kracht gedeelde kracht, waar we elkaar niet beconcurreren maar samenwerken, waar we present kunnen zijn voor elkaar?

Dit is het enige wat deze mensen vragen; elke dag doen zij moeite zelf bewerkers te worden van de Rechten van de Mens, maar zij beseffen als geen ander dat daar iedereen voor nodig is. Ook u!

Wij van ATD Vierde Wereld nodigen u hiertoe uit, we willen graag in dialoog met u gaan.

We hopen na deze lockdown elkaar weer elke week op de woensdagmiddag van 13.30 tot 16.00 uur te ontmoeten in de huiskamer van de Andreasparochie. Voor ons is het een plek waar we ons thuis, veilig en vertrouwd voelen en van waaruit wij onze acties voorbereiden.

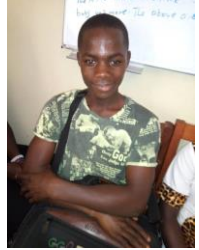
Wij wensen u en ons veel ontmoetingen van mens tot mens van hart tot hart.

Marion Braad

Stichting Taiama - Andreas

Als u dit leest is ook voor Yan, de groep die wij als stichting ondersteunen in Kabala, Sierra Leone, het nieuwe jaar begonnen. Dat is best spannend voor hen: het nieuwe bestuur is nu compleet:

- Lamin Mansaray is de president.
- Saffie Kamara is de vice president (zij is al lang bij de groep, staat zelfs op een van de eerste foto's die we met Samira van Defence voor Children hebben). Saffie werkt bij het lokale radiostation.
- Gibrilla Kargbo is de algemeen secretaris. Hij is de jongen die een jaar in Freetown is geweest.
- Tenneh Mansaray is de public relations officer. Dit is het jonge meisje uit Semamaya. We hebben al met haar gebeld en een enkele keer kort WhatsApp-contact gehad.
- Kulako Mansaray blijft waarschijnlijk de penningmeester. Zij heeft in de afgelopen week een mooi financieel jaaroverzicht gestuurd.
- En tot slot Finah Conteh: zij blijft de auditor general. Zij is al langer lid van de groep, is vorig jaar getrouwd en fungeert als een soort adviseur voor de hele groep.

Uiteindelijk zijn er dus toch een aantal ervaren jongeren in dit bestuur zodat er een goede overdracht kan zijn. Maar Sajor Jalloh gaat studeren: hij heeft in de vorige periode veel van de praktische leiding in handen gehad en heeft veel problemen goed opgelost. Ze gaan hem nog missen.

Gibrilla en Lamin hebben zich ingeschreven om de opleiding tot electricien bij GTI (een technische school in Kabala) te volgen. We zien dat graag want er is een groot tekort aan beroepskrachten. Daarnaast blijven ze dan ook in Kabala en kunnen actief blijven bij Yan.

Op **28 februari** zullen we in het kader van de Vastenactie in de zondagsdienst om 10.30 uur toelichting geven over de stand van zaken van dit project. Hoe we dat precies invullen, weten we nog niet. Als het niet eerder lukt om u nader te informeren, hoort u het bij de dienst wel. We hopen dat u dan weer allemaal aanwezig kunt zijn. We wensen u allen een goed en gezond 2021.

Gard Verstegen, penningmeester Stichting Taiama-Andreas

Expositie 'schilderen tijdens corona'

15 januari - 11 maart 2021

In een project dat 'Koe-Rona' zou gaan heten, heeft een aantal cursisten van Plattein vijf weken samen online geschilderd. Het thema van het project was 'de koe'.

Omdat men niet samen kon werken op Plattein en, zoals de koeien 's winters, binnen moest blijven, is er gezocht naar online mogelijkheden. Via Whatsappgroepen kon er iedere week een opdracht opgesteld worden door Joop Noordkamp, de begeleider van deze groep. Hij zorgde dat iedere avond voor aanvang één beeldend aspect van het onderwerp naar voren werd gebracht samen met suggesties voor de uitvoering.

Zo werd gewerkt met de 'landkaartachtige' vlekvormen, die zwart- of roodbont vee laten zien. Ook 'de koe in het landschap' met al zijn reflecties, zoals Matthijs Maris dit gebruikte. Of in een meer kubistische vormgeving zoals bij Franz Marc of Pablo Picasso.

Thema was ook volume en plasticiteit in betrekking tot het wolkenlandschap.

Opvallend was de onderlinge support binnen de groep; een heel fijne bijkomstigheid in deze contactarme coronatijd. Het vervolg stond ook al vast!

Dit project heeft zijn weerslag gekregen in deze tentoonstelling: de Andreaskerk biedt een kleine, maar vooral goede ambiance om van iedere deelnemer een werk te laten zien.

Deelnemers aan deze expositie zijn: Maria Gerards, Bertien Gerards, Tina Heins, Rik Jegerings-Frumeau, Ger Lassouw, Mieke Schlösser, Meta Drummen, Kathy Janssen-de Graaf, Hélène van de Walle, Philomène Scheepers, Marleen Vossen, Carolien Bastiaenen, Uschi Janssen, Caroline Robben, Han Schouten, Ans Mulders-Lennaerts en Marianne Schuurman.

In gesprek met Youssef

Youssef is een voormalige vluchteling uit Irak, 30 jaar oud, die anderhalf jaar in het azc in Heerlen heeft gewoond. Hij kwam in die tijd in de Andreas, naar de taalles en ook bij andere gelegenheden. In maart 2020 werd hij als vluchteling erkend en kreeg hij een verblijfsvergunning. Hij woont nu in een kleine studio in Eindhoven. Hij had me al verschillende malen uitgenodigd op bezoek te komen. En ik wilde wel eens weten hoe het hem intussen in Eindhoven verging. Dus heb ik me, op 5 december, op weg begeven naar Eindhoven. Youssef heeft in korte tijd wonderbaarlijk goed Nederlands leren spreken. Bij de koffie heb ik hem gevraagd of hij het goed vond dat ik zijn verhaal opteken en in het parochieblad publiceer. Daar had hij geen bezwaar tegen. Integendeel: graag zelfs!

Ik vraag Youssef iets te vertellen over zijn leven in Irak en hoe hij in Nederland terecht is gekomen.

"Ik ben opgegroeid in Mosul, de hoofdstad van het Koerdische deel van Irak. Ik heb drie zussen, allemaal getrouwd, een in Frankfurt, de andere twee in Mosul, en een broer die bij mijn ouders inwoont. De situatie is momenteel moeilijk in Irak, helemaal in Mosul. Ik zelf ben drie jaar geleden gevlucht uit Irak. Ik kwam in Griekenland terecht, waar ik een jaar en acht maanden heb geleefd. Het was heel moeilijk. Een vreemd land, een taal die ik niet verstond, ik kende niemand, veel stress en onzekerheid over wat me te wachten stond. Een bange tijd. Totdat ik mijn verhaal mocht doen bij de Nederlandse ambassade en toestemming kreeg om naar Nederland te komen om een asielaanvraag in te dienen. In Irak kende ik Nederland van het voetballen (ik houd heel erg van voetballen) en in Mosul speelde ik in de vakanties met kinderen van een bevriende familie die in Nederland woonde. Daardoor had ik wel een klein beetje een idee van Nederland. Dus ik was blij dat ik naar Nederland mocht om asiel aan te vragen. Ik kwam in het azc in Budel. Dat was in november 2017. Daar werden we opgevangen door een vriendelijke medewerker van het COA, die eerst begon te vertellen dat men in Nederland vrijheid belangrijk vindt: iedereen mag leven zoals hij dat wil, dus mannen mogen met mannen trouwen en vrouwen met vrouwen. Dat leidde tot consternatie, logisch, in andere landen is men dat niet gewend. Maar ik was het er mee eens. Als de ander me niks kwaad doet, mag hij leven zoals hij wil. Je moet respect hebben voor elkaar. Maar veel vluchtelingen hebben geen open mentaliteit, hun geest moet nog opengaan. Dat moeten ze in Nederland leren. Daarom is het in mijn land ook zo erg nu. Het leven zou in Irak mooi zijn als de mensen meer openstonden voor

mensen met een ander geloof en mensen die anders denken. Veel jongeren in Irak zien dat nu ook zo; dat geeft hoop, al zal het nog lang duren."

Op mijn vraag of hij in dat geval terug zou willen naar Irak, antwoordt Youssef heel beslist. "Mijn toekomst ligt in Nederland", zegt hij, "ik wil hier mijn nieuwe leven opbouwen". "Mis je je familie dan niet?", vraag ik. "Jawel, vooral mijn moeder. Ik bel bijna dagelijks naar mijn familie en praat dan veel met mijn moeder. Met mijn vader ligt het wat moeilijker, maar met mijn moeder kan ik alles bespreken. Zij begrijpt mij, en als ik haar vertel over hoe het in Nederland is, zegt ze dat het in Irak heel anders is maar misschien ook ooit zo wordt. Dat hoopt ze tenminste. Dus ik mis mijn moeder wel. Maar ik wil niet meer terug.

Nederland is mijn land."

Hoe ging het verder met Youssef in Budel? "Ik werd na een paar dagen overgeplaatst naar Arnhem en na mijn beoordelingsgesprek met de IND moest ik naar Roermond. Daar kreeg ik te horen dat mijn asielaanvraag was afgewezen. Dat was in maart 2018. Ik kon niet terug naar Irak, en wilde ook niet. Maar ik moest weg uit het azc. Zo ben ik in de illegaliteit terechtgekomen. Ik ben naar Eindhoven gegaan, want ik had gehoord dat daar wel wat werd gedaan aan opvang voor illegalen. Een half jaar heb ik in Eindhoven geleefd, en ik heb veel te danken aan de opvang daar, Stichting Vluchtelingen in de Knel met een 'huiskamer' waar je koffie kon drinken en soms warm eten kreeg. Ik sliep meestal bij vrienden en kennissen of in het opvanghuis van de stichting. Ze hebben me ook geholpen bij een nieuwe asielaanvraag. Na het indienen daarvan werd ik in het azc in Heerlen geplaatst. Ik was blij: een beetje geld, een plek om te slapen en je kleren te wassen. Maar het leven in het azc is zwaar: iedereen heeft zorgen en stress, mensen uit heel veel landen; er is vaak overlast en lawaai, ook 's nachts als je slapen wil; er zijn mensen die problemen maken, soms is er agressie, en het ergste is dat je de hele dag niks te doen hebt. Zo ben ik ook in de kerk gekomen. Dat was een fijne plek waar je het azc even kon vergeten, je kon koffie drinken met Nederlandse mensen, dat was fijn; zo kon ik ook al het Nederlands oefenen. Nederlandse mensen zijn erg vriendelijk, in de kerk en ook hier in Brabant."

"Heb je nooit slechte ervaringen in Nederland?", vraag ik. "Nee", zegt Youssef, "nooit. Nederlanders zijn eerlijk. En ze blijven altijd praten met elkaar, ze proberen je te begrijpen. Maar het ligt misschien ook een beetje aan mezelf. Ik heb altijd respect voor mensen en blijf aardig tegen mensen, dat wil ik ook uitstralen. Ik ben altijd positief en houd hoop. Niet negatief denken. Daarmee help je andere mensen en

jezelf. In het azc kreeg ik van de dokter een tijdlang tabletten omdat ik depressief was en niet meer kon slapen. Maar ik dacht: tabletten, dat is niet goed, zo kun je niet verder leven, en toen ben ik ermee gestopt."

"Maar op 22 maart, toen je hoorde dat je asielaanvraag was afgewezen, hoe voelde je je toen?", wil ik weten. "Ook op die dag ben ik blijven hopen. Ik dacht: Nederland wordt mijn land, hier wil ik blijven. Ik had naar Duitsland of België kunnen gaan zoals velen doen. Maar ik wist zeker: dit is mijn land."

En hoe is het leven nu in Eindhoven en hoe stelt hij zich zijn toekomst voor? "Gelukkig heb ik door het COA een woning gekregen in Eindhoven. Ik heb hier wat vrienden die ik ken uit de tijd dat ik illegaal was. Die zoek ik elke week op. In de rest van Nederland ken ik niemand. Soms heb ik moeite met het Brabantse accent. Maar dat leer ik wel. Met mijn woning ben ik tevreden. Ik vond het eerst wat klein maar nu is het precies goed voor mij. Over de toekomst denk ik niet zo veel na. Je moet vertrouwen hebben, dan komt het wel goed. Volgende week maandag moet ik beginnen met school, Nederlands leren, en daarna met een opleiding. Ik wil schilder worden of decorateur, maar ik denk ook aan de opleiding tot kok. Ik wil snel aan het werk en liefst ook trouwen en kinderen hebben. Maar dat is voor later. Ik doe ook vrijwilligerswerk, in de vluchtelingenopvang. In Heerlen heb ik ook vrijwilligerswerk gedaan, in Simpelveld bij het stoomtreintje en in Hoensbroek, en ik wilde ook graag iets in de kerk gaan doen. Ik vind het belangrijk iets terug te doen voor wat ik heb gekregen, voor Nederland, de samenleving, de mensen die me helpen, zo bouw je samen een mooi land op. Daar geloof ik in, en ik word er blij van als ik iets doe 'vanuit mijn hart'. Dat geeft me positieve energie."

Intussen is het donker geworden. Door het raam zie ik een Zwarte Piet over straat rennen. Youssef vraagt of ik blij eten. Aardappels met broccoli. Hij kookt net zo graag Arabisch als Nederlandse pot. "Volgende keer", zeg ik, en met een gerust hart verlaat ik de studio van Youssef en keer huiswaarts.

Rob Pauls

AGENDA

Onder voorbehoud van coronamaatregelen. Kijk op de website voor de actuele stand van zaken.

Iedere donderdag

10.30 - 11.30 uur: stilte-uur

Dinsdag 26 januari

20.00 uur: ouderavond communicanten

Vrijdag 29 januari

19.00 uur: Antroposofie
Lezing Wiel Hupperetz (volgeboekt)

Donderdag 4 februari

19.00 uur: Bibliodrama (volgeboekt)

Donderdag 18 februari

19.00 uur: Bibliodrama (volgeboekt)

Woensdag 24 februari

10.00 uur: Augustinuslezing
14.00 uur: Augustinuslezing
Voor deze lezingen moet u zich aanmelden.

Geef vandaag voor de kerk van morgen

DOET U OOK MEE MET DE KERKBALANS?

COLOFON

Contact

Palestinastraat 326
6418 HP Heerlen
045 - 541 33 81
parochiesintandreas@home.nl
www.sintandreas.nl
facebook.com/andreasparochie

Gastvrouw aanwezig di. t/m vr.
van 10.00 tot 12.00 uur

Pastoraal team

Pastor Geert Bles:
045 - 571 40 78

Diaconaal werker Rob Pauls:
043 - 306 17 06
andreas.r.pauls@gmail.com

Pastoraal- en jongerenwerker
Marcel Mollink: 045 - 574 03 78

Parochiebestuur

Vicevoorzitter
Karin van Doormaal:
045 - 541 35 68

Rekeningnummers

NL21 ABNA 0577627325
NL17 INGB 0003269778

Stichting Taiama-Andreas

www.taiama-andreas.org

Redactie

Rob Pauls
Karin van Doormaal
Rens Trimp

De volgende editie van het parochieblad verschijnt in de week van 22 februari. Intenties en kopij voor 27 februari t/m 21 maart graag uiterlijk **8 februari** opgeven.

VIERINGEN

23 januari t/m 21 februari

Voor de zondagvieringen moet u zich aanmelden.

Zaterdag 23 januari

18.00 uur: woorddienst

Zondag 24 januari

10.00 uur: oecumenische viering
Pelgrimskerk

10.30 uur: oecumenische viering
Andreaskerk

Zaterdag 30 januari

18.00 uur: woord- en communieviering

Zondag 31 januari

10.30 uur: woord- en communieviering

Vrijdag 5 februari

10.30 uur: eerstevrijdagviering

Zaterdag 6 februari

18.00 uur: eucharistieviering

Zondag 7 februari

10.30 uur: eucharistieviering
Gebed voor Toni van Westrop

Zaterdag 13 februari

18.00 uur: woord- en communieviering
Gebed voor Herman Kunne

Zondag 14 februari

10.30 uur: woord- en communieviering

Aswoensdag 17 februari

19.00 uur: aswoensdagviering

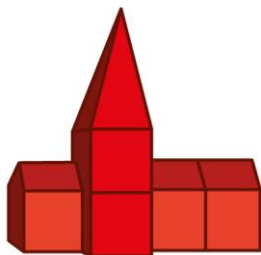
Zaterdag 20 februari

18.00 uur: woord- en communieviering

Zondag 21 februari

10.30 uur: woord- en communieviering
Gebed voor Fiet Trepels-Kerstjens (vw. verjaardag)

2021

Actie

Kerkebalans

We leven in een vreemde tijd. Een groot deel van het afgelopen jaar heeft corona ons leven beheerst. U heeft daar elders in het parochieblad ook al over kunnen lezen. En nog steeds gaat bijna alles anders dan we tot maart vorig jaar gewend waren: anderhalve meter afstand houden, zoveel mogelijk thuis werken, niet naar school, de kapper of café. Naar de kerk kan wel, maar met maximaal dertig mensen. Dat betekent dat we regelmatig mensen moeten teleurstellen: helaas, de viering is al volgeboekt.

Op kerstavond kon er zelfs geen viering plaatsvinden. En ook de geplande inloop hebben we moeten annuleren. We missen veel mensen, die we normaal bijna wekelijks zagen, maar die nu liever wachten tot het virus echt is teruggedrongen.

Voor ondernemingen die hun deuren hebben moeten sluiten, heeft dit enorme financiële consequenties. Er zijn wel steunmaatregelen van de regering, maar daarmee worden niet alle gaten in de begroting gedicht. Dat geldt ook voor de kerken, ook voor de onze.

Ook wij hebben een beroep kunnen doen op een van de overheidsregelingen, maar daarmee zijn niet alle tekorten gedekt. Wij missen vooral de opbrengsten uit de collecten.

Wij hebben besloten de tarieven voor de vieringen dit jaar niet te verhogen. Dat maakt wel dat wij nog meer dan anders afhankelijk zijn van uw kerkbijdrage. Daarom doen wij ook dit jaar tijdens de Actie Kerkebalans weer een beroep op u. Doet u mee?

Karin van Doormaal

Geef vandaag voor de kerk van morgen

U kunt op verschillende manieren geven:

- **Met uw kerkbijdrage:** uw bijdrage aan onze parochie is aftrekbaar voor de belasting. Onze parochie is een algemeen nut beogende instelling (ANBI).
- U kunt ook een **periodieke gift** geven. U maakt dan vijf jaar hetzelfde bedrag over. U kunt dan het hele bedrag aftrekken bij uw belastingaangifte, en krijgt dus meer terug van de belastingdienst.
- **In uw testament:** daarin kunt u vastleggen of, en aan welke goede doelen u iets wilt nalaten. Eén van die goede doelen kan de parochie zijn.

Meer informatie over de mogelijkheden kunt u krijgen bij Karin van Doormaal.

De **hoogte van uw kerkbijdrage** bepaalt u zelf. Richtlijn is € 110,00 per jaar. Als u dit de laatste vier jaar achter elkaar hebt betaald, worden de kosten voor huwelijks- en rouwdiensten niet in rekening gebracht. Uiteraard is een hoger bedrag meer dan welkom. Willen wij alle plannen kunnen realiseren is meer kerkbijdrage zelfs hard nodig. Daarom vragen wij u met uw hart en uw verstand naar draagkracht bij te dragen.

U kunt uw kerkbijdrage op verschillende manieren **betalen**:

- Door het bedrag over te maken op rekening NL21 ABNA 0577627325 t.n.v. RK Kerkbestuur St. Andreas o.v.v. Kerkbijdrage.
- Via een opdracht aan uw bank om periodiek een bedrag aan ons over te maken.

Om ons een idee te geven waar we het komende jaar op mogen rekenen, zou het fijn zijn als u het formulier 'toezegging kerkbijdrage 2021' invult. U kunt dat ook gebruiken als u uw huidige bijdrage wilt verhogen. Vergeet dan niet ook uw opdracht aan de bank aan te passen.

Wij danken iedereen van harte voor de bijdrage in het afgelopen jaar. En wij danken u bij voorbaat voor uw kerkbijdrage voor dit jaar.

Exploitatieoverzicht 2017-2019

	2017	2018	2019
Kerkbijdragen	25.731	24.344	23.823
Collecten	9.462	9.814	10.406
Stipendia, huwelijken, uitvaarten	2.672	3.510	2.761
Opbrengsten gebouw	6.429	7.101	5.585
Overige inkomsten	6.678	4.565	7.089
Opbrengst veiling Actie Kerkbalans	1.892		
Totale inkomsten	52.864	49.334	49.664
Personeelslasten	18.395	15.886	21.221
Energiekosten	4.546	4.151	4.616
Reservering groot onderhoud	7.892	7.800	5.700
Overige lasten kerkgebouw	3.536	5.307	4.304
Kosten eredienst	1.299	1.746	2.285
Parochieblad	2.075	2.426	2.799
Afdracht bisdom, dekenaat	7.229	6.326	7.200
Overige lasten	7.865	5.668	5.720
Totale lasten	52.837	49.310	53.845
Resultaat	27	24	-4.181

Tarieven voor vieringen 2021

De stipendia blijven in 2021 hetzelfde als afgelopen jaar. De bedragen zijn:

- Intentie: viering op zaterdag en zondag in de kerk € 27,50
viering op zaterdag in de huiskamer € 12,50
- Gestichte jaardienst: viering op zaterdag en zondag
 - 5 jaar € 137,50
 - 10 jaar € 275,00
 - 20 jaar € 550,00
- Huwelijksviering: € 440,00¹
- Uitvaartviering/herdenkingsdienst: € 440,00¹
begeleiding naar crematorium/andere begraafplaats
na voorafgaande kerkdienst € 60,00
- Viering in crematorium zonder voorafgaande kerkdienst € 440,00¹
- Jubileumviering (als extra viering) € 275,00

¹ Dit bedrag wordt verrekend met de kerkbijdrage die men in de vier jaren voorafgaand aan de viering heeft betaald.

TOEZEGGING KERKBIJDRAGE 2021

Naam:

Voorletters:

Straat: Huisnummer:

Postcode en woonplaats:

Telefoon:

E-mailadres:

zegt hierbij toe om als kerkbijdrage éénmaal
per maand / per kwartaal / per half jaar / per jaar
(doorstrepen wat niet van toepassing is)

een bedrag van € over te schrijven naar rekening

NL21 ABNA 0577627325 t.n.v. RK Kerkbestuur St. Andreas

ik maak dit zelf over van mijn bankrekening;

ik geef opdracht aan mijn bank om dit periodiek over te schrijven van mijn bankrekening.

Datum:

Handtekening:

Stuur dit formulier in een enveloppe naar **Parochie H. Andreas,
Palestinastraat 326, 6418 HP HEERLEN.**

Mailen kan ook: **parochiesintandreas@home.nl**. Neem dan in uw bericht bovenstaande gegevens over.